νομοθετεῖται, καὶ πολλοὺς μὲν ἐξάγουσι τῶν σοφῶν ὡς
D *ἄμεινον εὐδαιμονοῦντας πεπαῦσθαι, πολλοὺς δὲ κατέχουσι*
τῶν φαύλων ὡς καθήκοντος αὐτοῖς ζῆν κακοδαιμονοῦντας.
καίτοι ὁ μὲν σοφὸς ὄλβιος μακάριος πανευδαίμων ἀσφαλὴς
ἀκίνδυνος, ὁ δὲ φαῦλος καὶ ἀνόητος οἷος εἰπεῖν· 'γέμω
κακῶν δὴ καὶ οὐκ ἔσθ' ὅπου τεθῇ·' ἀλλὰ καὶ τούτοις
μονὴν οἴονται καθήκουσαν εἶναι κἀκείνοις ἐξαγωγήν.
'εἰκότως δέ' φησὶ Χρύσιππος· 'οὐ γὰρ ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς
δεῖ παραμετρεῖσθαι τὸν βίον ἀλλὰ τοῖς κατὰ φύσιν καὶ
παρὰ φύσιν.' οὕτως ἄνθρωποι σῴζουσι τὴν συνήθειαν
καὶ πρὸς τὰς κοινὰς ἐννοίας φιλοσοφοῦσι. τί λέγεις; οὐ
δεῖ σκοπεῖν

'ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν ⟨τ'⟩ ἀγαθόν τε τέτυκται'

τὸν περὶ βίου καὶ θανάτου σκοπούμενον, οὐδ' ὥσπερ ἐπὶ
E *ζυγοῦ τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ κακοδαιμονίαν ἐξετάζειν*
† ἐπίσημα μᾶλλον ὠφελ . . . ἀλλ' ἐκ τῶν μήτ' ὠφελούντων
μήτε βλαπτόντων τοὺς ⟨πότερον⟩ βιωτέον ἢ μὴ ποιεῖσθαι
λογισμούς; οὐ μέλλει πρὸς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ
ἀρχὰς καθηκόντως αἱρεῖσθαί τε τὸν βίον, ᾧ τῶν φευκτῶν
οὐδὲν ἄπεστι, καὶ φεύγειν, ω πάντα τὰ αἱρετὰ πάρεστι;
καίτοι παράλογον μέν, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ φεύγειν τὸν βίον
ἐν μηδενὶ κακῷ γενομένους, παραλογώτερον δέ, εἰ μὴ
τυγχάνων τις τοῦ ἀδιαφόρου τὸ ἀγαθὸν ἀφίησιν· ὅπερ
F *οὗτοι ποιοῦσι, τὴν εὐδαιμονίαν προϊέμενοι καὶ τὴν ἀρετὴν*
παροῦσαν ἀνθ' ὑγιείας καὶ ὁλοκληρίας, ὧν οὐ τυγχάνουσιν.
'ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς' (Z234),

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id403574803/78 UNIVERSITÄT LEIPZIG